

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Dannefø og Hittegods

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 84. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_342_2-txt-shoot-idm424/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hvad vi endnu for det Meste fattes, og islaandt andet, Hættedoblet selv, som først skal findes. Til ordentlig at gaae paa Sporet hersefter, var det jeg vilde opfordre, og troer at have vist, at det er ikke efter Næsen, men efter Lyset, og et meget nødvendigt Lyd, jeg ønsker man vilde gaae! Jeg vil da nu, i denne Henseende, kun tilføie, at det virkelig har Hast med den Ting, om den skal have Fremgang, og jeg vil sige mine Grunde, hvorfor. Det er, mener jeg, for enhver rolig og opmærksom Tilskuer af Tidens Tegn, anseeligt, at en udvortes Omvæltning i mange europæiske Lande er at besyrgte, og at en indvortes er næsten overalt uundgaaelig. Hvad ogsaa blot en udvortes Omvæltning kan afslægge, afsprede og forvirre, ved man, men naar en indvortes følges med, er Tabet for Historien uberegneligt. Man huske blot paa, hvorledes Studenterne i Engelland holdt Scoti Liig = Begjængelse, i Reformationstiden; hvad Independenterne havde i Sinde med al Videnskabelighed, hvor fuld Engelland endnu er af Secter, som foragte Videnskaberne, hvor vankundig Almuen er! og man behøver ikke at være Prophet, for med al Næmighed at spaae de store, saa lidet bekjendte haandskrivne Samlinger i Engelland, i Tilfælde af en Omvæltning, hvis Muelighed vi ei kan nægte, Tilintetgjørelse. Warburgs Ware = Tid

skal ikke betragte os for Tydskland, thi har man først den Troe, at det er best at brænde, hvad man ikke kan lide, da maa Folk tage sig i Agt, end sige Papir! Men sæt, at enhver saadan Fjægt var saa ugrundet, at den ikke i mindste Maade kunde skynde paa hvem der ikke vil brænde men redde, og var det ikke Grund nok til at haste, at Videnskabeligheden saa hoielig behøver al muelig Oplysning, paa den faerlig knudete Vej = den critiske Bane, den, langt fra at have lagt tilbage, først ret skal begynde at gjennevandre, saa var der dog for hver Ven af Videnskabelighed Grund nok til at haste. Hvem ved ikke, hvorlænge de catholiske Lande vare saagodt som videnskabelig spærrede for Protestanter? hvem ser ikke, at Spændingen atter er begyndt! og hvem tør sige, hvilket Dieblid der kan begynde en ny Spærning, moaer mere udbredt, og sikkert mere færgelig end den forrige, thi spærres man nu, da noies man ikke med at giemme, men tilintetgjøer eller forbærver, hvad man ei vil have for Lyset!

Det var om Papirerne, men nu Folkene! De maae fare op, eller de maae synke i Dvæle, og en af Delene vil nu skee, saa blive de mere og mere ukjendelige, de eienbommelige Træk daglig mere udslette eller forvirrede, man har blot alt for længe, og der er vist nu ikke et Dieblid at spilde. Hvad man længe har

